

K U W O L N E J P O L S C E

BIULETYN CODZIENNY ARMII POLSKIEJ NA WSCHODZIE

WYDAJE: WYDZIAŁ INFORMACJI I OŚWIATY DTWA A. P. NA WSCHODZIE

Dziś: Seweryna, Jutro: Juliany, Marcjanny, M.p. 8 stycznia 1943, piątek. Nr. 118.

SZYBKIE TEMPO OFENSYWY W ROSJI.

Londyn, 7. I. Niemcy rzucili 10 wal-ki na różnych odcinkach frontu wscho-dniego nowe rezerwy. Mimo tego ofen-sywa sowiecka czyni dalsze postępy na Kaukazie, w środkowym biegu Donu, oraz na południe i pńdn. zachód od Stalingradu. W propagandzie niemiec-kiej panuje w związku z wydarzeniami w Rosji wyraźny chaos. Niemcy nie mówią już o zamierzonej kontrofensy-wie, którą zapowiadali jeszcze przed kilku dniami. Komunikaty Berlina do-noszą natomiast o "powikłaniu się li-nii frontu", oraz przygotowują opi-nię do... ewakuacji W. Łuków, które jak wiadomo już od szeregu dni znaj-dują się w rękach rosyjskich.

Na linii kol. Woroneż - Rostów

Londyn, 7. I. W rej. środkowego i dolnego Donu Niemcy stracili 8 dal-szych miejscowości. Na pńdn. i pńdn. zachód od Stalingradu wojska sowiec-kie nacierają na ważny węzeł Salsk, skąd prowadzi odnoga linii kolejowej do Rostowa. Oddziały rosyjskie, posu-wające się na zachód po zajęciu Cym-lańskaja, poszły naprzód o 40 km. i zajęły miejscowość Maryńskaja. Natar-cie to prowadzone jest w kierunku magistrali Woroneż - Rostów. Jedno-cześnie uderzenie na tę linię prowa-dzone jest bardziej na północ przez wojska sowieckie idące wzdłuż szla-ku Stalinrad - Charków. W rej. Mille-rowa, gdzie Niemcy otrzymali nowe po-siłki, trwają ciężkie walki.

15 miejscowości zdobyto na Kaukazie

Londyn, 7. I. Najszybsze jest tem-po ofensywy na Kaukazie, gdzie od chwili zdobycia Mezdoku, wojska sew. pokryły przestrzeń 90 km. Zajęto tu 15 dalszych miejscowości. Główne uderzenie idzie na zachód wzdłuż ma-gistralii Kaukaz - Rostów. Na tej li-nii odbito miejscowość Sołdackaja w odległości 40 km. od Prohladnyja w połowie drogi do ważnego środka Mi-neralnyje Wody.

Na odcinku środkowym

Londyn, 7. I. Na południe od Wiel-kich Łuków Niemcy stracili miejsco-wość, z której wojska sowieckie za-grażają obecnie stacjom Nowosokolni-ki i Nowel na linii kolejowej Lenin-grad - Kijów. Na zachód od Rżewa od-parto silne przeciwnatarcie niemieckie.

W TRYPOLITANII I TUNISIE

Londyn, 7. I. Z frontu afrykańskie-go nie nadeszły żadne ważniejsze wie-domości. Lotnictwo sprzymierzonych bombardowało porty Sousse i Sfax, gdzie wyrządzono duże szkody i usz-kodzono poważnie jeden krążownik n-pla, na którym wybuchł pożar. Oddzia-ły francuskie, posuwające się w głąb Libii z południa, przeszły już od jez. Czad drogę około 1.600 km. W Tunisie Niemcy zdołali odbić 2 wzgórza na zachod. i północ. frontach, które utracili u - przednio.

Żołnierz niemiecki u kresu sił

Londyn, 7. I. Otrzymany z Kairu raport brytyjskiej komisji lekarskiej stwierdza, że żołnierze niemieccy, wzięci do niewoli, znajdują się w opła-kanym stanie zdrowia. Większość z-nich jest u kresu sił i nie nadaje się zupełnie do służby wojskowej. Uderzająca jest różnica między stan-em zdrowia ostatnich jeńców niemiec-kich, a żołnierzami korpusu afrykań-skiego z przed roku. Również stan hi-gieniczny żołnierzy niemieckich jest fatalny, liczba zaważonych wynosi 80-90%. Zrozumiałe jest, że żołnierze niemieccy nie mają poprostu czasu na dbanie o higienę w tym najdłuższym odwrócie, jaki zna armia Hitlera.

Malta daje się we znaki

Londyn, 7. I. Ogłoszone ostatnio cyfry, dotyczące działań lotniczych z Malty, ilustrują z jednej strony bohaterką obronę tej wyspy, z dru-giej zaś - jej coraz większe znacze-nie na terenie działań w basenie śródziemnomorskim. W ciągu roku 1942 zestrzelono nad Malta 955 samolotów niemieckich, w tym 773 straconych zostaje przez lotnictwo, 182 zaś przez art. plot. Straty własne lotnictwa Malty wyniosły 195 maszyn, przyczym 89 lotników zdołało się uratować. W ciągu roku samoloty, działające z baz na Malcie, zatopiły i uszkodziły na m. Śródziemnym 83 jednostki morskie npla, ponadto zaś zatopiły prawdopo-dobnie 52 statki. Bombowce z Malty zrzucały półtora miliona kilogramów bomb na porty Włoch, Afryki pńn. i wysp na m. Śródziemnym. Malta staje się obecnie odskocznią do coraz niebezpieczniejszych dla osi działań lotnictwa sprzymierzonych. Bazę tę wzmocniły znacznie ostatnie wielkie konwoje z zaopatrzeniem.

WIELKIE ARESZTOWANIA W RUMUNII

Lonlyn, 7. I. Do państw neutralnych nadeszły wiadomości o poważnych niepokojach, jakie wybuchły w Rumunii. Dokonano licznych aresztowań, które objęły podobno około 4 tys. osób. 18-u aresztowanych stracono. Liczba aktów sabotażu w Rumunii wzrasta z każdym dniem, ostatnio zanotowano szereg zamachów na pociągi oraz liczne pożary, głównie w zagłębiu naftowym Ploesti.

RADA WOJENNA PACYFIKU

Lonlyn, 7. I. W Waszyngtonie odbyło się posiedzenie Rady Wojennej Pacyfiku. W obradach wzięli również udział ambasador brytyjski lord Halifax, brytyjski minister dla spraw Śródziemnego Wschodu Cassey, oraz przedstawiciel Brazylii. Stwierdzono, że ostatnie sukcesy sprzymierzonych na morzu Śródziemnym pozwolą na zwolnienie poważnego tonażu żeglugi, dzięki czemu możliwe będzie powiększenie dostaw na Daleki Wschód.

NASTROJE ANTYNAMIECKIE W HISPANII

Lonlyn, 7. I. W jednym z dzienników londyńskich ukazał się artykuł na temat ostatnich nastrojów w Hiszpanii. Autor, który niedawno przybył z Madrytu do Londynu, twierdzi, że w Hiszpanii nikt już nie wierzy w zwycięstwo Niemiec. Churchill jest osobistością wysoce popularną wśród Hiszpanów, każda jego enuncjacja budzi wielkie zainteresowanie. Nawet ci, którzy do niedawna byli zwolennikami Hitlera, obecnie nie kryją już swych sympatii probrytyjskich. Wśród marynarzy hiszpańskich sympatie dla Anglii są objawem powszechnym. Imponują im sukcesy marynarki brytyjskiej, ponadto zaś wnoszą jak najlepsze wrażenie z każdego zetknięcia się z morską kontrolą brytyjską. W Hiszpanii panuje przekonanie, że dopóki istnieje flota brytyjska - Anglia nie może przegrać wojny.

Propaganda niemiecka wykazuje duże niezadowolenie z nastrojów hiszpańskich, co odbija się wyraźnie na łamach organów hitlerowskich.

Zostatniejchwili

MOWA PREZYDENTA ROOSEVELTA

Lonlyn, 8. I. Na otwarciu sesji nowego kongresu amerykańskiego prezydent Roosevelt wygłosił przemówienie, w którym oświadczył m.in.: W roku 1943 wkroczymy w decydujące stadium walki z Japonią. Sprzymierzeni przejdą do wyraźnej ofensywy przeciw Japończykom na morzu i w powietrzu. Działania wojenne Ameryki pójdą nie tylko w kierunku odebrania tego wszystkiego, co Japończycy zdobyli w pierwszym roku wojny, ale uderzenie Stan. Zjednoczonych wymierzone będzie w samą Japonię. Jednocześnie Japończycy usunięci muszą być z Burmy, gdzie rozpoczęła się ofensywa. W Afryce Północnej nieprzyjaciół będzie zniszczony. W Europie lotnictwo sprzymierzonych bezustannie prowadzić będzie wielką ofensywę na miasta, objekty przemysłowe, wojskowe i komunikacyjne nieprzyjaciela. Produkcja wojenna Ameryki osiągnęła rekordy z których możemy być dumni. W roku 1942 wyprodukowaliśmy 48 tys. samolotów, czyli więcej niż Niemcy, Włochy i Japonia razem. W grudniu tylko produkcja samolotów wyniosła 5.500 maszyn. Sześciokrotnie wzrosła produkcja dział przeciwzołgowych i karabinów. W Afryce Północnej na każdy zestrzelony samolot sprzymierzonych przypadają 2 stracone aparaty niemieckie. Na Pacyfiku stosunek strat przedstawia się jak 4:1 na korzyść Stanów Zjednoczonych. Siły zbrojne Ameryki wzrosły w ciągu roku z 2 milj. do 7 milj. żołnierzy. Amerykański żołnierz poza pierwszym celem, którym jest osiągnięcie zwycięstwa nad wrogiem, ma jeszcze 2 inne cele: walczy on o prawo do trwałego pokoju i o zabezpieczenie sobie stałej pracy. Młodzież amerykańska nie chce szybkiego bogacenia się i krótkotrwałego okresu prosperity, pragnie ona zapewnioną mieć normalną, spokojną pracę. Wygranie wojny - to nasz pierwszy cel - mówi prezydent Roosevelt - trwały pokój - to nasz cel następny. Po zakończeniu wojny jedność między narodami sprzymierzonymi musi być jaknajściślejsza, aby zapobiegła ona zbrojeniom Niemiec, Włoch i Japonii, aby nie powtórzyła się nowa katastrofa wojny.

W zakończeniu swego przemówienia prezydent Roosevelt oświadczył: Nie chcę prorokować, ale wierzę, że rok 1943 pozwoli narodom sprzymierzonym posunąć się daleko na drogach prowadzących do Berlina, Rzymu i Tokio.

Mówiąc o ofensywie w Europie, prezydent Roosevelt oświadczył: Nie mogę ujawnić gdzie i kiedy nastąpi uderzenie na kontynent europejski, ale nastąpi ono pewnością.

Lonlyn, 8. I. Ostatni komunikat z Moskwy donosi o dalszych postępach ofensywy rosyjskiej na Kaukazie i w rej. Donu. Niemcy ewakuowali ludność cywilną z Rżewa.